

چهاردهم صهر محمد امین ولد معظم خان که بسبب فزوئی باش در برهانپور مازده بود آمده ملازمت نمود و بخطاب خانی و انعام خلعت سر بر افراد است - هزدهم جمدة الملکی معظم خان جواهر ثمینه که در آن میان الملبس کلان بوزن نه تنگ که دو صد و شانزده سرخ باشد و حسب الحکم قیمت آن دو لک و شانزده هزار روپیه مقرر گشت با بیست فیل نر و ماده از آن جمله چهار با یراق طلا و شانزده با یراق نقره بطريق پیشکش گزرا نید - و قیمت مجموع آن با جواهری که سابق گزرا نیده بود پانزده لک روپیه شد *

مامور شدن بادشاهزاده کامل نصاب تمام النصیب محمد اورنگ زیب بهادر بهم بیجا پور و مرخص گشتن معظم خان و دیگر امراى عظلم بانصرام آن مهم

چون از عرفداشت آن نامدار کامگار بسمع اشرف رسید که عادل خان والی بیجا پور رخت هستی بربست و ملک را بی کار فرمائی گذاشت و از نوکران او که اکثری غلام اند علی نام شخصی معجهول النسب را که عادل خان بفرزندی برداشته بود بجایش نشانده اند و سر رشته رتق و فتق دولت آن سلسله بفیضه اقتدار او در آمده نزدیک است که مغلس دکلیه بروی مراقب متوجه گردید بنابر آن هزدهم ربیع الاول برلیغ شد که آن والا جاه با لشکر ظفر اثیر تعیینات صونه دکن بدان صوب شتابد و این مهم را بهر تیف که داشد بوجه شایسته بانجام رساند - و بعدها جهان حکم شد که بانصرام

قرارداد از مالوہ بدولت آباد رفته بهمراه آنجا بپردازد - و معظم خان را
بعذایت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهونچاره و دو اسپ با زین طلا
و فیل با پراق نقره و نجابت خان را بخلعت و اسپ با زین مطلا
و میرزا سلطان بخلعت خاصه و منصب سه هزاری هزار و پانصد سوار
از اصل و اضافه و اسپ تیچاق با زین مطلا و ایرج خان را بخلعت
و محمد قلی ولد نجابت خان بخطاب معتقد خان و خلعت
و جمعی کثیر را بفرزندی منصب و خلعت و بعضی را بانعام اسپ
نوایش فرموده از حضور پرنور رخصت این یساق فرمودند - و از تاریخ
ملزمت تا این تاریخ پذیر لک روییه فقد و در لک روییه را جنس از فیل
و اسپ و اقمشه بمعظم خان مرحمت شد - و گروهی دیگر از امرا
و منصبداران را مثل مهابت خان و راجه رای سنه و افتخار خان و اخلاص
خان و نصرت خان و راجه سجان سنه و دیدی سنه بندیله و دلیر خان
و زن رانهور و ایرج خان و میرزا محمد مشهدی و راو امر سنه و سید
شهاب و سجان سنه و مهدی قلی خان و راو امر سنه فوری فرمان شد
که از اوطان و اقطاع خود برگاب سعادت نصاب آن فامدار کامگار رفته حاضر
شوفد - مجموع لشکر از حضور پرنور و باشندگان اوطان و اقطاع بیست هزار سوار
جرار با بسیاری از برق فدازان سوار و پیاده و باندبار به راهی آن سورز سورزان
زمن معین گشتند - قاضی نظاما بخدمت بخشی گردی و واقعه نویسی
دکن مامور گردید و محمد امین خان بفرزندی هزاری ذات بمنصب
سه هزاری هزار سوار سرانه از گردید و حکم شد که نارسیدن پدر نیابت
بمعاملات دیوانی بپردازد - و خدمت عرض و قایع صوبات بخصوصی خان

نېخت والا بکنار گنگ

چون بسیب قران النحسین علست و پائی طاعون در دار الخلافه شیوع
یافت و هر روز جمعی کثیر باین مرض در می گزشند و در کفار
گذگ از بیماری مدبوز اثری نبود لاجرم در پنجشنبه چهلم دیع الاول
خدمت قلعه داری ارک دار الخلافه بسیادت خان مفوض ساخته برای
صد و شکار جرز و مغلبی متوجه آن صوب گشند - و بجهله کوچ متواتر
در حوالی کده مکنیسر که بر کفار گذگ رافع است نزول اجلال نموده نهم
شکار کذان از راه کفار گذگ به ذور پور نهضت فرمودند - بعرض مقدس
رسید که آگاه خان متولی روضه منوره و فوجدار نواحی اکبر آباد بسلط
هستی در نوردید - گرد هر کور را بعطای منصب در هزاری دو هزار سوار
به خدمت حراست فلجه اکبر آباد و فوجداری نواحی آن و محروم خان را
بتوییت سراپراز ساخته رخصت فرمودند - و چون محمد ابراهیم پسر
اصالت خان که بجهت دیدن عمارت مخلص پور رفته بود آمدلا بعرض
رسانید که کار عمارت با آئین سابق جاری نیست و فهری که بدولت خانه
می آوردند با نجاح نرسیده بغاہر آن غضنفر خان را از تغیر حسین بیگ
خان بفوجداری میان دو آب و منصب هزاری هزار سوار بر افراخنه
دستوری دادند که رفته زود عمارت مذکوره را بر وجه دلخواه با تمام رساند -
ولز آن رکه در تمامی این راه همگی هشتاد جرز و چهل میلیون سو نه
و غیره شکار شد و بدھجی که مذکور شده بود وفور فداشت قراولان را
مخاطب و معاطب ساخته فرمودند که این شکارگاه قابل تشریف آوردن
دوباره نیست - هقدhem مراجعت نموده در پنجم روز بیست و یکم بکفار چون
تشریف آورده از آن جا کشته سوار در عرض چهار روز بیست و پنجم

داخل دولت خانه معلی گشته عمارت دولت خانه را بخور قدوم میمفت
لزوم فروع آمود گردانیدند - چون ونای طاعون رو بکمی فهاده بود دلفهاد
این مکان شده حکم ترتیب جشن وزن شمسی فرمودند *

جشن وزن شمسی صبارک

لاجرم پیشکاران دولت و مهمات روایان سلطنت چهارم ربیع الثانی
سال هزار و شصت و هفت هجری مطابق سیم دی ماه آلهی محففل
والی فرخنده وزن انجام سال شصت و ششم و آغاز سال شصت و هفتم
از زندگانی ابد میعاد در غسل خانه ترتیب داده بعد از دو پهر و در گهروی
آن انسان کامل و عنصر اکمل را با جواهر و طلا و نقره و دیگر اشیاء
معهوده بر سنجیدند - و صدای کوس شادی و آوازه تهنیت و مبارکبادی
سامعه افروز گیتی گشته عالمی کامیاب به نیل مقاصد و مارب گشند -
بی تکلف دولت خانه والا بدیع بساطی غریب و رعایت تکلف بزیب
و زینت آرایش پذیرفته که قلم از تحریر آن و زبان از تقریر کمیت و کیفیت
آن عاجز است - و فرخنده النجمی به پیرایه گونا گون صورت آراستگی
یافت که ذکار خانه چین و فرنگ بل کارگاه رنگارنگ چرخ بوقلهون را
نمونه آن توان گفت - و امرای عظام برسم تهنیت پیشکش های
عظیم کشیده زیان به مبارکباد کشادند - و خود و بزرگ درین محففل
غیض و سعادت بافعام مبلغی گرانمقد بهره مند گشته هر کدام از زر سرخ
و سفید برای روزگاران ذخیره فهادند - و درین ایام پنج کورو دام از پرگنه
حولی کول و دیگر پرگنات توابع بطريق انعام بشاه بلند اقبال مرحمت
فرمودند - و تفحواه آن بیدار بخت از سابق و لاحق شصت کورو دام
موافق دوازده ماهه یک کورو پنجاه لک روپیه شد - و سلطان سپهر شکوه

را بمنصب هشت هزاری سه هزار سوار و محمد امین خلن را بمنصب
سه هزاری دو هزار سوار و مرحمت اسپ و جمدهر مرصع با پهولکناره
سر افزای ساختند *

چون خدمت صوبه داری کابل از بهادر خان بعفوان شایسته بتقدیم
نمی رسید لاجرم حسب الالتماس شاه بلند اقبال برسم خان بهادر فیروز
جنگ صوبه مذکور مرحمت نموده بآن والا گهر عوض اقطاع کابل از پرگناه
خالصه لاھور مرحمت شد - و خان مذکور بالعام شمشیر مرصع و اصله هزار
سوار بمنصب شش هزاری شش هزار سوار پنج هزار دو اسپه سه اسپه
و تنهوا کابل و پشاور در جاگیر یافته رخصت گردید - و بهادر خان بصوبه
داری لاھور از تغیر معین خان مقرر شد - و بیرون دیو سیسودیه بمنصب
سه هزاری هزار سوار و ابراهیم خلن ولد امیر الامرها بمنصب در هزار
پانصدی هزار سوار و عبد الله بیگ پسر دوم بمنصب هزار و پانصدی هشت
صد سوار و سید مظفر ولد سید شجاعات خان نیز بهمین منصب و خطاب
همت خان و سید نجابت برادر او بمنصب هزاری پانصد سوار سر افزای
گردیدند - مالوجی و پرسوجی بجاگیر خود که ایرج و بهاندیر بود دستوری
یافتدند - و درین ایام شاه بلند اقبال جواہر ثمینه و مرصع آلات بنظر اشرف
گزرازیدند از آن جمله پلنگی بود بقیمت هفتاد هزار روپیه که پایها و سر
تکیه‌های آن از سنگ پشم است و بالامس و یاقوت و زمرد مرصع ساخته *

جشن وزن قمری مبارک

چون جشن آغاز سال شصت و هشتم از عمر جاوید طراز نوزدهم ربیع الثانی
مقرر گشته بود از اندای چهارم ماه مذکور تا این روز اسپک و شامیانه
و فرشهای ملتوی و مصور از جهمن بهشت آین که جای گنجای هزار محفل

دل نشین داشت بهمان زیب و زینت روز اول بود و نوای کوس و گرفای
و زمزمه نغمه سرایان و صنوف مواد بهجهت و وفور اسباب عظمت و انواع
اطعنه و اشربه و شیرینی و پان خوشبوی بهمان دستور بود - دزین وزن
خواجه رحمت الله میر توزک و ناظر خان بمنصب هزاری پانصد سوار
نخستین بخطاب سر بلند خان و هر کدام از اسماعیل و اسحق پسران
امیر الامرا بمنصب هزاری سه صد سوار عز افتخار اندوختند - و امیر الامرا
جواهر و مرصع آلات که از آن میان کوکبه بود بقیمت پنجاه و پنج هزار
روپیده و اقمشه نفیسه و قالیهای پشم شال که در لاهور و کشمیر در کارخانه‌ای
خود مهیا ساخته بود و دیگر اشیا مجموع بقیمت دو لک روپیده بعنوان
پیشکش گزافید - و دزین دو جشن مبارک از پیشکش بندهای نرگاه
بیست لک روپیده بدرجۀ پذیرائی رسید *

نیضت موکب معلی بمنازل فیض اباد

چون مکرر بعرض رسیده بود که بر کفار دریایی جون متصل دامان
کوه شمالی که بکوه سرمور نزدیک است بفاصله چهل و هفت کروه
شاهجهانی از دارالخلافه موضعی است معروف به مخلص پوز از
مضقات سهارن پور بخوش هوائی و فرج افزائی موصوف و در ایام
تابستان که هنگام شدت گرما است هوای آن جا بسبب وزیدن باد به
برودت مایل است و لطف دیگر آنکه از دارالخلافه تا آنجا کشته سوار
می‌توان رفت و بهنگام مراجعت چون دارالخلافه پائین آبست
دریک هفته باسانی می‌توان آمد بازکه هوای دارالخلافه بهتر از بلاد
دیگر است و از غایت فرج افزائی فضا و فیض بخشی آب و هوا از سائر
منظرهات اوی زمین بهتر اما در سالی که باران کمتر می‌باشد و زیاده

گرمه میشود بذلر آن در سال بیست و هشت میتوان جلوس همایون سزاوار عظمت و شان و رفعت مقام و مکان حکم اساس عملاتی فرموده بودند . درین ولاکه خبر انمام آن بعضی مقدس رسید در اثنای این آوان از فساد هوا و افساد امرجه و نوع علت و باعی مفترط طاعون در دارالخلافه شیوع کلی باقیه بجا رساند که علامت آن در بعضی پوسته ایان شجستان خلافت نیز ظهر و بروز نمود - لجه نقل مکان موافق رای عواب نهای خدیو زمین و زمان آمده ساخت باع اغرا آباد که در آن جا اثربی ازین نبود بفرزل انوز منور گشت - و روز جمعه دوم جمادی الاول مطابق بیست و هشت بهمن متوجه مخصوص پوز گشته سیادت خان را بدستور سابق بخدمت فلعادی و محافظت دارالخلافه مقرر نمودند - روز دیگر بمبارکی از راه کفار دریا شکار کردند بعد از طی مذازل بیست و هشت ماه مذکور داخل عمارت مخصوص پور گشته آن مکان را به فرزل اشرف فروخ آمد گردانیدند - درین تاریخ که بیست و سوم اسفندار بود هوا بمرتبه سود بود که بی اختیار بر زبان فیض ترجمان گزشت که هوا این جا مانند هوای تهنه و راه کشمیر فرج افزاست - و چون لطف آب و هوای این سرزمین دل نشین ملایم مراج اشرف و موافق طبع مقدس بود به فیض آباد موسوم ساخته اکثر مواقع و پرگذات بجمع سی لک دام جدا گردانیده بفیض آباد متعلق ساختند - این دولتکده نو آئین و صفوونکده فردوس آئین که بحسب صفا و فور پاشی و رنگ آمیزی و نقاشی فکار خانه ایست بیقرین و سوادش خال صفحه جیین سرتا سر منفرمات روی زمین است بدستور دولتخانه ای دارالخلافه و شهرهای دیگر مشتمل است بر خوابگاه و محل و غسل خانه و درشی و خاص و عام و مشرف است بر داریانی جون و کرسی آن از جاذب دریا بازیفای نه ذراع است

و در مکانی بنا یافته که آتش از فوت صفا و عذوبت پاد از جوی شیر بهشت میدهد و از ری نسخت منظر و صفاتی نظر پاد دل کشمیر و تال صفا پرور صفائور از خلطر می برد - آتش از کمال صفا و غلطانی بحتمل که بر چشمہ سار سلسیل بهزاران درجه تفوق داشته باشد - و تمایش دلخیش اهل نظر شده عزم رحیل ایندی سبیل را بدل باقامت جلوید می سازد - و عرض آب جون در هنگام کمی آب هشتاد و دو و در موسم طغیان مضاعف میگردد و بیک عفنون در حالت زیادتی و نقصان در فهایت صفا و غلطانی جریان دارد - و غریب دولتخانه والا کوهی است مشجر پرسایه در غایت خوشنمائی و درختانش پنداری سبز فام طائزان اولی الاجتنحه نشیدن قدس پر در پر یافته اند - فروغ اقبال بی مقتبلی مبداء نیاض زیاده از درجات فرض وهمی و احتمال عقلی در یافته - و فهی نو آئین از دریای مذکور در سائر عمارات عالیه دایر و سائز گشته بلطفت روانی و سلاست امواج نکیه بر سلسیل و آب تسخیم گرفته جا بجا آپشلهای نو آئین بر کنار حیاض میریزد و هر یک از غایت خوشنمائی سرور بخش خاطر تمایزان و نشاط انگیزی طبیعت بینندگان میگردد - و پیش هر عمارت باعچه از کمال صفا و طراوت بغايت خوشنماب سیلو بدل نزدیک پر گل و سبزه ترتیب یافته و همه جا بغل بغل سبزها شاداب بانواع و اشكال غیر مکرر جا بجا رسته - و در باغ کلان حوضی چهل در چهل و در هر چهار خیابانش فهی بعرض شش ذراع هر یک مشتمل بر شصت فواره روانست - و سائر خصایص جنات عدن و نفایس حدائق اوم از چمنهایش عیان - و این مکمن برکات در عرض دو سال و دو ماهه به صرف پنج اک روپیه صورت تمامیت یافته و کار باقی مانده نیز بصرف یک لک روپیه دیگر بانهدم میرسد - و درین تاریخ دو اک روپیه بشماه بلند اقبال و پنجاه هزار روپیه به سلیمان شکوه بجهت ساختن مغازل درین مکان مرحمت شد *

در سال بیست و چهارم جلوس مجاز حصاری از سنگ و گل
بصرف یک لک و پنجاه هزار روپیده دور آبادانی شاهجهان آباد ساخته
بودند چون از وفور باران جا بجا ریخته و رخنهای بهم رسانیده حسب الحکم
در بیست و دوم ربیع الاول سنه بیست و ششم جلوس حصاری از سنگ
و ساروج در کمال متناسب و استحکام شروع نموده درین سال حصار مذکور
بطول شش هزار و شش صد و شصت ذراع مشتمل بیست و هفت
برج و پارده دروازه خورد و کلان و جدار فضیل بعض چهار و اربعان
ناشرفات ذه ذراع بصرف چهار لک روپیده هرورت اتهام گرفت *

این سواد اعظم رحمت آله که عبارت از هندوستان جنت نشن
است سه فصل دارد - زمستان و تابستان و برسات - از غرما آبان تا بهمن
چهار ماه زمستان است - در ماه اول و آخر هوا در کمال اعتدال می باشد
و دو ماه میانه که آذر و دی ماه است ایام شدت سرماست - و از عرما
اسفندار که آغاز بهار هندوستان است تا خورداد چهار ماه تائستان است -
و تا فروردی دو ماه هوا خوب می گزند و اردی بهشت و خورداد
تعجب کوشا بسیار دارد - و بتخصیص خورداد که سیر و سفر در آن متعدد
است - و از آغاز تیر تا غایبت مهر برسات است و ایام خوبی شامی هندوستان
بهشت صفات است - در ماه تیر اگر باران بیارد هوا بهتر است و آن بدستور
خورداد گرم بود - الحامل این نصل برسات سه هوا دارد - اگر ابر و باد
است هوای همستان - و اگر بارش است برسات در کمال خوبی و اگر
نه هوای تابستان - و در برسات روزی که باران نیارد و باد نوزد هوا گرفته
می باشد و در تابستان گرفته شدنی هوا نمی باشد - این کیفیت هوای
شاهجهان آباد است که بهدوین شهرهای هندوستان است - و درین شهر

فیض بهر در اردی بهشت باد مشرق و در خود داد باد غرب اکثر اوقات
می وزد - و لاهور در زمستان سرد تراز شاهجهان آباد است و شاهجهان
آباد سرد تراز اکبر آباد *

اغاز سال سی و یکم از جلوس والا

الحمد لله كه بفرخی و فیروزی روز شنبه غرّاً جمادی الثاني
سال هزار و شصت و هفت مطابق بیست و هشتم اسفند از سال سی
و یکم از جلوس مبارک فرمان روای دار الخلافه آدم شروع شده مسرت
افزای خاطرها شد - و از آرایش جشن نوروزی دولتخانه چون ارم پیرایه
شگفتگی یافته دیده افروز اهل زمان گشت - داشمداد خان بخدمت
بخشی گیری از تغیر اعتقاد خان و بمذصب سه هزاری هشت صد سوار
و عذایت خلعت خاصه و فاضل خان خان‌سامان نیز بمذصب مذکور و اسد خان
بخدمت بخشی درم و مذصب دو هزار و پانصدی هشت صد سوار
و سر بلند خان بخدمت آخنه بیکی از تغیر اسد خان و مظفر حسین
بخدمت داروغه‌گی گرز داران و خطاب فدائی خان سرمایه عزت
و افتخار اندوختند - بیکسی بی دیوان که سبعان قلی بعیشه نیاز او را
بدگاه آسمان جاه فرستاده بود خود را بسعادت آستان بوس رسانیده
عرضداشت او را با بیست و هفت اسب و پنج قطار شتر از نظر اشرف
گزارانید - و از پیشگاه والا بانعام خلعت و کمر خنجر مرصع و ده هزار
روپیه نقد سر افزایی یافت *

بیست و سوم که روز شرف آنکه بود مبارز خان بعفایت خلعت
و اسب با زین فقره و فیل معزز گشته و همت خان بخلعت و اضافه

پانصدی بمنصب در هزاری هزار سوار و اسپ و علم و جاگیداری
دون سری نگرو سلطان نظر برادر سیف خان بمنصب هزاری هشت هد
سوار و بیکسی بی دریان بعذایت خلعت و اسپ با زین مطلّ و انعام پائزده
هزار روپیه و بیک مهر صد تویگی و بیک روپیه به همدن وزن مقتصر و مباهی
گردیده رخصت یافتند - و از روی کمال عذایت و متولّ فوازی چهل
هزار روپیه به سبعان قلی خان مرحمت فرموده مصحوب مومنی الیه
فرستادند *

چون بعرض اشرف رسید که سر افواز خان ولد اشکر خان در ترهت
با جل طبعی در گزشت سنه ماه میر ابوالمعافی ولد میرزا ولی بد
فوجداری سرکار مذکور و عذایت خلعت و اسپ و میر جعفر همشیرزاده
خلیفه سلطان اعتماد الدّله ایوان بفزوی پانصد سوار بمنصب
دو هزاری هزار سوار و تیولداری و فوجداری چین بود از توابع صوبه بهار
کامگاری پذیرفته خلعت تقدیم این خدمت عظیم القدر یافت - گردد
ولد راول پونجا بعد از در گوشنی در بمنصب هزاری هزار سوار
سر بلند گردید *

سوم رجب المرجب مطابق سنه فوریه ماه از نیض آباد کوچ
نموده روز سوم بحضور آباد نژول اجلال فرمودند - این مفرزل قوی نصرت
و اقبال کشتنی سوار متوجه شده پائزدهم ماه مذکور به باخ غر آباد پرتو
و زود افکنده آن مکان خاد نشان را از قدم میمفت لزوم طراز جارید بخشدند -
و بیک هفته در باخ مذکور بنشاشی گل و سبزه به فشار خاطر عالی پرداخته
بیست دوم در لنجانه دار الخلاله را از نور قدم انور رشک باطن ها حب
دل صائب نظر گردانیدند *

درین وقت بمسامع جاه و جلال رسید که خان رفیع المکان عالیشان امیر الامرا علی مردان خان که بعرض عارضه اسهال از خدمت فیض درجت رخصت کشمیر که هواي آن بمعراجش سازگاري داشت یافته بود از ماقصیواره بذایر غلبه ضعف و ذاتواني کشتب سوار به تهار رسیده بود درازدهم از آن جا که رسم معهود روزگار است بخشیان دیوان کده ارزاق و اعمال او را داخل تعیذاتیان صوبه دار البقا ساختند و بذایر سزاویع متقادیان اجل مسعود بدانصوب شناخت - ابراهیم خان وغیره پسرانش فعش او را به لاهور بوده در روضه والدهاش مدفون ساختند - چون از بذدهای عمدت و امیر با تدبیر کاری بوده و بمزید مواد دولت وجاه و فور اسباب عزت و دستگاه و فزونی جمعیت و سپاه و ازدیاد عذایت بادشاهی عز امتنیار یافته بمنصب هفت هزار سوار پنج هزار دو اسپه سه اسپه و یک کروز دام انعام که مجموع تذخواهش سی لک روپنه می شود سرافرازی داشت نوت او صوجب کمال تحسّر و تاسف بذدگان اعلی حضرت که چوهر شناس گوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت و اصحاب عقیدت اند گردید - و از روی کمال عذایت و بذده پوری ابراهیم خان را که شاپسته تربیت و عذایت است و آن خان مرحوم را باو تعلق تمامی بود باصفه هزار و پانصدی دو هزار سوار بمنصب چهار هزار سه هزار سوار و عبد الله بیک پسر کلان را باصفه هفت صدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و هر یک از اسماعیل و اسحق از اصل و اصله بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار سرافراز نموده بعنایت خلعت قامت عزت و افتخار هر کدام را برآوردند - و فاضل خان میور سامان را رخصت لاهور دادند که همه را تسلي داده بذاته عالم پناه بیارد - و چندی دیگر توکوادش را که شاپستگی بندگی درگاه

داشتند در خور پایه و حالت سربلند و در سلک ملازمان بمحب ذیل
به نواش والا معزز و مباھی گردانیدند - محمد مقیم دیوان بمنصب
نه صدی صد سوار و فریاد بیگ بمنصب هفت صدی صد سوار و خواجه
اسمعیل میر سامان بمنصب هفت صدی هفتاد سوار و رسول بیگ روز بهانی
بمنصب پانصدی صد سوار - هزاردهم ماه اشکر خان باضائه پانصد سوار
بمنصب دو هزار پانصدی در هزار سوار و نظم صوبه کشمیر سربلندی باقته
مرخص گردید - و قاسم خان باضائه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب پنج
هزاری پنج هزار سوار و حراست صوبه بهار از تغییر نو الفقار خان و حسین
علی پسرش بمنصب هزاری چار صد سوار معزز شده بمنابع آرزو رسیدند -
و مکرم خان از تغییر الله وزری خان بفوجداری جونپور و سعادت خان
بمنصب دو هزار و پانصدی هشت صد سوار و فدائی خان بمنصب
هزار و پانصدی هشت صد سوار و سید بلوج بخطاب فوجدار خان
و خدمت فوجداری باری و میر جعفر بخشی معزول دکن بخدمت فوجداری
اجمیو از تغییر بهادر کتبو و حافظ ناصر بدیوانی آنجا و همت خان وند سید
شجاعت خان بخطاب سید مظفر خان مقتصر و مباھی گردیدند *

بیست و پنجم مذرل شاه بلند اقبال از نو فروم میمنت لزوم سهیط
اذوار برکت جاودافی شد - و آن شاه والا مکان آداب دان پس از اقامت
مراسم پا اذاز و نقابر جواهر تمیذه و مرفع آلت و پنجاه اسپ عربی
و عراقی با ساز طلا و دیگر اشیای ذیسه بقیمت سه لک روپیه بعثوان
پیش کش گزانید - خدیو آفاق نعام روز در همانجا بسر بوده آخر روز
بدولت خانه مراجعت نمودند - شانزدهم رمضان المبارک فائل خان
بادرالهیم خان وغیره چهار پسر امیر الامر و دیگر ذوکرانش از لاهور آمدند

پیشانی بخت واده سعادت زمین بوس عتبه والا ربته نور ازدود ساخت -
ابراهیم خان را به عنایت خلعت خاصه و خنجر صریح و اضافه هزار سوار
بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار و بمرحمت علم و فکره و عبد الله
بیگ را بعنایت خلعت و علم و دو پسر دیگر را بخلعت معزز و مکرم
نمودند - تمامی متبرکات آن مرحوم را که از نقد و جنس یک کروز روپیه
بعید ضبط در آمدۀ از روی کمال عنایت سی لک روپیه با برادران خان
و بیست لک روپیه به سه پسر و دلا دختر مرحمت گشت - و پنجه‌ها لک
عوض مطالبه در سوکار والا ضبط گردید *

بیست و یکم رمضان که روز تیر از ماه تیر بود جشن گلابی آرایش یافته
با گین معهوده هرساله از شاهزاده‌های والا گهر و امراء نظام صراحی‌های
مرصع و طلا میداکار پر از گلاب از نظر اقدس گزشت - و محمد صفی
ولد اسلام خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار و قلعه داری
کانگره از انتقال مید خضر نوازش یافت - بعرض مقدس رسید که نوزدهم
رمضان حیات خان د اکبر آباد و بیست و هفتم شعبان میر شمس الدین
در پن بساط حیات در نوردیدند - شخصت هزار روپیه بدستور هر سال
بمستحقان و بی فوایان صوحه نموده هر روز جمعی کثیر را باهناف
اطعنه و اشربه و تنقلات حلاوت مآب کامیاب اذات گونا گون می فرمودند -
حکیم حلق در مستقر الخلافه از دار الفنا رحلت بعالی بقا نمود - شانزدهم
شوال اسد خان بد منصب در هزار و پانصدی هزار و دو صد سوار و سلطان
حسین ولد امثالت خان بمنصب هزاری پانصد سوار و حاجی احمد سعید
بدروانی بهار و سودار قیام خانی بمنصب هزاری سه صد سوار از اصل
و اضافه سر بلند گشتد *

کیفیت رسیدن معظم خان بخدمت بادشاہزاده
 والا گھر محمد اورنگ زیب بہادر
 و مفتوح شدن اکثر قلاع
 بیجا پور و سوانح دیگر

چون معظم خان از موقف خلافت رخصت گشته بکوچهای متواتر
 دوازدهم ربیع الثانی باعوام قاهرہ بخدمت درّة الناج خلافت و اقبال گوهر
 اکلیل سلطنت و اجلال بادشاہزاده عالی مقدار والاقدر محمد اورنگ زیب
 بہادر رسید آن عالی جناب در همان تاریخ بی توقف با جمیع بندھائی
 بادشاہی و ملازمان خود به راهی تائید و توفیق الہی بسمت مقصد راهی
 شدہ در عرض چهارده روز بفواحی چاندور رسیدند و محلدار خان را
 با فوجی از بر قلعه ازان وغیرہ بحراست را و سوراہی رسد در آنجا گماشته
 روز دیگر نزدیک قلعہ بیدر دائرة نمودند - سیدی مرجان قلعه دار که از
 غلامان قدیم الخدمت ابراهیم عادل خان بود و از مدت سی سال
 بحراست آن فله می پرداخت و سامان سر انجام و دیگر مواد
 قلعه داری مهینا داشت و قریب هزار سوار و چلو هزار پیاده تفنگچی
 و باندبار همراه داشت بالدیشه نکھداشت قلعه باستحکام برج و بارہ و سد
 مداخل و مخفرج آن پرداخته بکار فرمائی ادبیار مستعد مواجهہ و مقابلہ
 گشت - شاه آفاق گیر بسبب این حرکت ناہنچار بمجرد رسیدن از راه
 همت بر تادیب او و تسخیر آن حصن حصین که چهل هزار و پانصد نزاع
 دور و درازده فراع ارتفاع و سه خندق عمیق بعرض بیست و پنجم متر
 زرفائی پانزده گز در سنگ دارد گماشته خود با معظم خان بگرد قلعه

برآمده اطراف چار دیوار حصار را بمنظور دقت نگر در آوردند - و همه جا ملچارها قرار داده بندھای بادشاھی و ملازمان خود را بمحافظت آن تعین نمودند - باوجود آن که از برج و بارگاه قلعه از رگ ابر شعله بارگاه و تفگیک ژاله آتشین براولیانی دولت ابد قریب باران بود معظم خان و دیگر بهادران موکب سعادت در عرض دو روز توپها را بکفار خندق رسانیده شروع در اذیاشتن آن نمودند - درین میان چندین مرتبه اهل حصار از سر جلن گشته و ملچارها ریخته با اجل دست و گریبان شدند - و هر مرتبه جمعی کثیر جان باخته بقیه السيف زخمی کاری برداشته باز پناه بقلعه آوردند - تا آنکه مدارزان قلعه کشا بضرب توپ و تفگیک دو برج قلعه را خراب ساخته شرفات دیوار پائین را انداختند - بیست و سوم جمادی الثاني سنه سی و پنجم که روز شوف نیز اعظم بود محمد مراد با برقداران و جمعی از ملازمان شاهی بهیئت مجموعی از ملچارها خود بعمرگت درآمده بورش نمودند و بعصر و سیدن ببرج محلانی دیوار ملچار معظم خان فردانها را باطراف و جوانب گذاشته بعلا برآمدند - سیدی سرجان عقب برج مذکور جری عظیم کشیده و آن را به باروت و بان و حقه برآموده با هشت پسر و تمامی جمیعت خود نزدیک برج آمده ایستاد - و از روی تپهور و تجلد سرگرم اظهار جلادت شده چنانچه باید آماده مدافعت موکب اقبال گشت - درین اثناء بذایر آنکه همه وقت و همه حال بموافقت توفیق نقش مراد خداوندان بخت و اقبال بر رفق دلخواه درست می نشیدند چنانچه اسباب پیشرفت کار بر اصحاب سهیم السعادت خود بخود مهیا و آماده می گردند قضا را از بانی که دلاوران عسکر منصور می انداختند شرارة در جری مذکور افتاده آتش به باروت در گرفت و بکفار شعله عصب آلهی بلندی گراوی گشت - و خوش وجود ذاید اصحاب شرارت را با سیدی سرجان

و دو پسرش در هم سوخت و بقیه آنها بدشواری تمام او را با پسروانش برداشتند بارگردانیدند و مجاهدان نصرت قویین فرست را غذیمت دانستند از اطراف و جوانب بقلعه در آمدند بر جمعیت تفرقه اثر غذیم حمله آور گشتدند - و از صدمه مرد آزمای سدلران آهندگ سر بردن بردن نموده جمعی را بکشتن دادند - درین وقت شیر بیشهه دلیری و دلاری اعلام نصرت بر افراده و کوس نیروزی بلند آوازه ساخته داخل قلعه گشتدند و مهابت خان و محمد بیگ داروغه توپخانه را بمحاذنه شهروبر گماشتدند - و قلعه‌دار که گرفتار چنگ اجل گشته بود از زوفی کمال عجز و فوتی امان طلبید و چون خود طاقت حربت نداشت پسوان خود را با کلید قلعه همراه میور حسین که امن فامه بود نزد بادشاهزاده فرستاد - آن متوجه منصور همه را خلعت داده امیدوار نوازن بادشاهی فرمودند - فردای آن روز چهارشنبه که سیدمی مرجان جان بمالک سپرده بود شاه عالی تبار بزر بقلعه و شهر تشریف داده در مسجدی که پیش ازین بدو عدد سال در حکومت بهمنیه ساخته شده خطبه را بهام نامی خدبو آفاق بلند آوازه ساختند - التحمد لله و العلت که بندیگی اقبال جهان کشانی چنین قلعه متنین که دم برابری با قلاع چرخ چهاربی می‌زد در عرض بیست و هفت روز بكمال آسانی مفتوح گشته دوازده لک روپیه نقش و هشت لک روپیه را سرب و باروت و غله و دیگر مواد قلعه داری و دو صد و سی توپ بقید ضبط در آمد - بیدر شهریست معمور و خوش عمارت سرحد ولاپتش منصل تلذگانه است - در پلستان نامهای هندوستان مسطور است که سابقان بیدر حاکم نشین را با دکن بود و همواره راجه کرانک و مرهمه و تلگ اطاعت را بیدر می‌نمودند - و دمن معشوقه نل راجه مالوہ که شیخ فیضی داستان او را به نظم در آورده به ذل دمن موسوم ساخته

دختر بهیم سین مژربان بیدر است - نخست سلطان محمد وند سلطان تغلق بر آن دست یافت بعد از آن به بهنمه متنقل گشت - و پس از آن در تصرف بیجانپوریان بوده اکنون بعفایت الهی داخل ممالک محروم

گردید *

چون بعرض عالی رسید که جمعی از لشکر عادل خان در نواحی گلبرگه به صد نفر فراهم آمده بودند به مهابت خان امر شد که با پانزده هزار خوش اسپه رزم آزموده به تنبیه مخدولان پرداخته از آبادی در آن سورزمین نشانی نگذارد - و بدیاد عمارت و آبادانی ازداخته عالم را بر بوم و چند گلستان سازد - هفووز خان مذکور از نواحی بیدر روانه نگشته بود که در وسط روز قریب دو هزار سوار به فاصله سه کرونا از لشکر ظفر اثر گاران بتجهیز را که بچراگاه رفته بود پیش ازداخته روانه قرارگاه خود شدند - معظم خان و دلیر خان و زن و سید شهاب و دیگر بندوهای بادشاهی و محمد مراد را با جمیعت خود بجهت استخلاص مواشی و تدبیب مخدولان تعین نمودند - فرستادها با پایان آتشین لگام را گرم عنان ساخته بشتاب صرصر بر سر مقاہیر تاختند و گروهی انبوی را بقدل رسانیده سرتا سرمواشی را بدست آوردند - چون مردوان بهزار دشواری خود را افکان و خیزان از معرکه بیرون بردا بوند قویان ظفر بمعسکر معاودت نمودند - و افضل مهور نوکر عادل خان که بقدم جرأت پیش امده بود از استماع این خبری دست و پاشده بی آنکه گریختهای باو و سفید از بسیاری بیم و هراس به کلیانی بند فشده بدیگر سران عسکر نکدت اثر پیوست - و چون مهابت خان نواحی کلیانی را پی سپر و پعمال خیل تاراج نموده روانه پیش گردید در اثنای راه هر روز غنیم تیوه گلیم از دور سیاهی نمودار ساخته قدم پیش نمی گوشانند - بهادران عسکر بر آنها تاخته بند صدمه با پایان آتشین

علمان چون از دیشله تفرقه اثر ایشان آنها را پیشان ساخته همگان را سپرد شمشیر تقدیر می ساختند - هشتم بجسب خان محمد و افضل و رستم پسر رذوله با بهادران و پسران ریحان و دیگر مقهوران قریب بیست هزار سوار از کم فروعیها قابوی وقت باقی در اطراف لشکر ظفر اثر شوخي و خیوگی بخیاد نهادند - و رفته رفته کار آن مقهوران از خیره جشمی بچیزه دستی کشیده آغاز پیش تازی و دستیازی نمودند - مهابت خان زیاده روزی و بالا دویی اهل خلاف را بر قناته از جا در آمد و راجه سجان سندگه بندیله را بورد از نیزه گرانشده با رار ستر سال و جلال کاکو و غیره بهادران که هراول این فوج بودند عذل به تیز جلوئی سپرد - درین حال غذیم برابر فوج برانغز که سرداری آن به دلیل خان قبور بود شروع بیان اندازی نموده بازو بدبار و گیو کشان - این رانهور و بوج راجی رخصت سردار بزد و خورد در آمده بر قلب مقهوران زدند - غلیم به زم اینان پرداخته از روزی ثبات قلب و دلاری بوسودایر خان جلویز در آمد - و از جانب دیگر افضل و رستم و پاقوت و پسران بملول از هرجانب شروع در انداختن بل و تفک نموده هنگامه آرای نیرو گشتدند - مهابت خان که آئین سرداری مرعی داشته از هر طرف خبر می گرفت چون دید که بر اخلاص خان و دلیلر خان کار تذک ساخته اند و معامله از خود داری در گزشته و ایستاندن خلاف آئین سرداریست خود را بی اختیار برعذیم زده حمله نمایان بجا آورد - چنانچه بمحض تاختن آن سردار جلادت آثار سرداران مخالف را فرار از دل و دل از جا و پا از رکاب و ثبات از پا رفته بپائی باز پیلن که سوراست راه فرار شده بودند بمفر خود شتافتندند - و آن خان شجاعت نشان نادو گوشه دنبال ایشان از دست ذداده نیز طی تعاقب جمعی کثیر را بی سپر ساخته مراجعت نمود - و حقیقت حال معوض داشته نظر بركت غذیم و جذگ

بگریز آنها التماس کوچک نمود . چون اثری غذیم نیافت زیاده برقیک روز توقف نکنده پیش از رسیدن کوچک دهم رجب مراجعت نمود . باشماره غذیم لذیم سیوا و مذاجی بهمنسله سربه شورش برداشته از غفلت تهانه داران بپرگنه رایسین و چمار کوچک و دیگر بدخی از نواحی احمد نگر تاختند . بادشاهزاده والا مقدار نصیری خان و کار طلب خان و لیورج خان و جمعی دیگر از بندوها را که مجموع سه هزار سوار باشد به تدبیه آنها تعین نموده را کن را که از اورنگ آباد به بیدر می آمد فرمودند که خود را باحمد نگر رسانیده باتفاق بک دیگر بمالش غذیم پردازند . و شاهزاده سلطان معظم را بازدھار خان در قلعه بیدر گذاشته بیست و سوم رجب خود بدولت و اقبال متوجه تسخیر قلعه کلیانی شدند . و سبدجبار جریده طومار را در فوران پردازی بیست و نهم مطابق بیست و ششم اردی بهشت به سور زمین کلیانی بیوسته در همان تاریخ برج و باره آنرا بظیر آورده بمتحاصه ره پرداختند . با آنکه در عین این حال متحاصه ایان بر سر جدال و قتال آمده دست بانداختن توبه و تفک و سایر الات جنگ کشوده بودند معظم خان و دیگر امرا برای ساختن ملچار و دمدمه پرداخته قصد داشتند که بهرگیف خود را بپایی حصار رسانند . و متحاصه ایان در گرمی هنگامه جدال و غزال افزوده بر ملچار معظم خان ریختند و باندک ستیز و آبز جمعی تن بکشتن داده خود را باز به پناه قلعه رسانیدند . و هر چند قلعه نشیدان بان و توبه و تفک چون وزله بیارش در آورده در ممانعت و مدافعت سعی بلیغ بجای آوردند و مردم بسیار از لشکر ظفر اثر زخمی گشته بعضی هلاک گشته اند اما بحسن سعی و اهتمام معظم خان هشتم شعبان ملچارها بکفار خندق رسیده کار متحاصه ایان تنگ گشت . چون مردم غذم مانند همود و ریز صعرا پهن شده سد راه رسد و متردیدن

بودند لاجرم دو نوبت کهی یکی بسرکردگی مهابت خان با راجه
رلی سنگه و راو ستر سال و اخلاص خان وغیره با ده هزار سوار و دیگر باهتمام
شاه نواز خان و نجابت خان و میرزا سلطان وغیره با ده هزار سوار فرار
دادند - و این هر دو سردار جلادت آثار نوبت به نوبت کهی بشکر ظفر
اثر میرسانیدند - یوزی مهابت خان به پیته شاهجهان پور از مضافات اود گیر
که پنج کوهی کلیانی است رفته وقتی که کهی را همراه سپه سالار روانه
نمود بعد از طی قدری مسافت از فمودار شدن غمیم بجهه عیت تمام از
برگشته نزد مهابت خان آمد - خان مذکور ذگلهانی پیته به عهده
نعمت الله و مرتضی قلی خان پسران حسام الدین خان مقرر نموده
خود با عسکر منصور بقصد زبرد از جای خود حرکت کرده بسوی خدم
رهگرامی گردید - بیست هزار سوار از مدبران بویا به بیش آمده افواج
با شاهی را دائرة وار احاطه نمودند - و از طرفین هذگاهه جنگ به تیر
و شمشیر و بان و تفنگ گرم بازار گشته ضرب تیغ مجاهدان دین فرخ
کالی گران مایه جان را بغايت ارزان ساخت - رسنم وغیره اکوچه بغلبه
تمام با افواج چند اول که سردار آن اخلاص خان بود او بیشی ساخت بجا آوردند
اما از بسیاری بیش تیر و تفنگ و زور بازو و ضرب تیغ مجاهدان دین
جز تن بدشتن و گردن به تیغ مرد افگن دادن نفعی ندیده خایب و خاس
برگشتهند - درین اثناء خان محمد با فوجی عظیم بر راو ستر سال جلو بیز
در آمده بکیر و دار در آمد - آن مرد مردانه که چون کوه پایدار از غایت
وقار بجای خود ایستاده بود قدم مردانگی استوار نموده اصل از جا در نیامد
و صدمه آن فوج گران سنگ بکاری بر زدشه بجاز آن بد اختر
چون شیر زبان آن چنان حمله آورد که جمعی را برخاک هلاک انداخته
همه مخالفان را بطعم نیره و ضرب شمشیر بی جا بی پاساخت -

درین وقت که عرصه پیکار از دود نوب و تنفس آتش بار و شرار فعل هیومن برق کنار و فرونه گرد فمونه متحشر شده پدر از پسر خبر نمی گرفت. پسران بهلول با حشمت اندوه بر راجه رای سنه ریخته از طرفین هنگامه جدال و زد و برد بفعی گرم کردند که در جذب آن دار و گیر اوز شمار بمحاسب در نیامد - و کازاری بغايت صعب درمیلن آمد که شمار بمحاسب در نیامد که راجه هم نبرد خود را بر خاک هلاک انداخته خود هم بسه زخم کاري و جراحت هلي منکر و هجوم غريم پياده شده به تردد در آمد - و بيرم ديو وغیره راچپوته فيز بجهت عالمت خاطر و اعاليت برادری از اسپلن فدو آمده و دل بر مرگ فهاده بکشاده پيشاني کمر همت بستند - و بهادر دليبي طبعي و دلسوزيهای خوشيشي دست و باز بکشش و کوشش بر کشوده بسى مرد و مرکب از غريم بر خاک هلاكت انداختند - و بعد از ادائی حق مردي و مردانگي سيد رام سودار فوج را و جمعی كثير از تابستان راجه جان در حلال نمکي داده فیکرامي جايد و غص گرفتند - مهابت خان درين وقت خود را بوقت رسانیده بحمله نخست غريم را برداشت راهي پيراهه فوار ساخت - و مفوف مختاران را از يك دگر شگافته و عقب هزيميان خيلي راه تاخته بعد از برگشتن راجه را از ميدان بوداشت - و همه چنین أخلاص خان فيز با وجود زخم فيرة بر زان مرداشه به ثبات قدم پرداخته افضل مقهر را که با فوج كلپاني روپوي او بود بى جانمود - و سجان سنه سيسوديه و ديس بندهای ناموس پرست فيز زخمهاي کاري برداشته آن تيره درونان را فرميد از معركه پيون راندند - و دو گوري از شب گرشيده به پناه ظلام افواج افواج غريم لئيم رو به هزيمت داده سر خود گرفتند *

چون ملچار بکنار خندق رسیده و اکثر شرفات بضرب توپ از هم ریخته اولیایی دولت بانباشت خندق اهتمال داشتند و تا نوزدهم این ماه سه حصه آن را برآموده قلعه را مشرف بر تسخیر ساخته بودند و باوجود شوخي و خيرگي غذيم بادشاهزاده عالي فطرت متوجه تنببيه آنها نمي شدند و همگي توجه مصروف نتيج قلعه نموده بدفع افواج عادل خانيه كما يتفق مقيد نمي گشتنند - غذيم اين جهت دليلي ترشده قدم هر روز پيشتر مي گذاشتند و قریب سی هزار سوار شش کوروهي معسکر بندگاه خود قرار داده از آنجا جريده شده دور کوروهي لشکر ظفر اثر قرار گرفتند - بادشاهزاده پي بهمه صد آنها برده و یافته که خلامه مطلب ايشان اينست که علت تشویش و تفرقه جمعیت خاطر گردیده باین طریق چندی معامله تسخیر قلعه را در حیز تاخیر و تعویق اندازند - لهذا از راه مصالحت فوستادن افواج نصرت امیراج بصوب بهائی بجهت آردن رس د شهرت داده بیست و چهارم شعبان شاه فلک دستگاه هژبر میدان دليري و خصم افکفي راجه راي سنه و اخلاص خان وغیره بندها را بجهت محافظت اردو و ملچار گذاشته فوج قول را بوجود فاپس الجود خود زيفت بخشیده بتأييد آسماني و اقبال حضرت ظل سبعهاني بافواج آزه وده کاربه پيکار غذيم فرسوده روزگار سواري فرمودند - و نوبارها رياض سلطنت سلطان محمد را با جمعی از بندگان و تابيدان خود التمس و معظم خان و نجلبت خان و راجه سجان سنه بندیله و دليري خان وغیره بندها را هراول و شاهنواز خان در راو ستر سال وغیره را جرانغار ساخته همین که از خدمها برآمدند غذيم لکيم با سی هزار سوار از دور سیاهي آشكار ساخت - پسوان بهملول که هراول آن تيره باطفان بودند با فوجي دليري نموده با هراول لشکر ظفر اثر در آريختند - اگرچه بعد از حصول اقبال وصول بموكب اقبال و قبول

دیگر چند ثبات قدم ورزیده تلاش نمایان بجها آوردند چنانچه ضرب
شمشیر به دلیر خان در آن دار و گیر رسیده بسبب مسلح بودن آسیب
نرسید - هم چنان از چهار طرف هجوم آورده بهیئت اجتماعی اسیب
انداختند اما دلیران لشکر ظفر اثر جای خود را خالی نکرده چندان
ثبات قدم ورزیدند که آن روباه بازان شرک شده پیش آمدند - چون
قابلی تاختن اسیب به یکه تازان معرکه پرداز شد به یکبار اسپان بر انگیخته
بر آن کم فوصلان زیاده سرحمله آور گشتند - آخر کار جمعی کثیر
از آن سوخته اختری بخت بر گشته را به شعله گین آتش فدا در
خون بقا زده سرگشته وادی گردی ساختند - و چندی از بندھانی بادشاهی
نیز برفع درجه شهادت مرتبه رسائی سرافرازی دارین و سعادت کوئین
در یافتدند - دوین اثناء شاهنشواز خان و رادسترسل و شمس الدین خویشگی
و مهابت خان از چپ و راست در آمده بدان حمله دلیرانه جمله بداندیشان
را پاشن و پیشان ساخته هر سه کسری را بگوشانند - و پس از
فرار ایشان بر سبیل تعاقب شیوه دنبال گیری آن مقهوران پیش گرفته تا بگاه
ایشان تاختند - و خیمه و خروگاه را آتش زده تا ممکن به هیچ وجه دست
از قتل و آسیه آن گروه باز نداشته بعد از استیفایی بهره اولفر از مقصود مظفر
و منصور معادرت نمودند - از آن روزگاه محاصره شاهنشاهی قلعه درمیان بود و اثری از
غذیم پیدا نه و خبر از ملچار گرفتن ضرور تر از همه لاجرم زیاده بیین
تعاقب ننموده شامگاه مقلوب فتح و نصرت بدواری دولت نزول نمودند -
و برخی از اهل وفا و ولق که نصیری خان وغیره بندھانی با اخلاص باشند
چون باحمد ذکر رسیدند به یکجا از موضع خود بارگیریا بر سیوا که در آن
سرزمین گرد فساد بر افگیخته بود تاخته و پلارک خون ریز برآخته همه
محاذفان را درمیان گرفتند و جمعی کثیر را جریمه و قتیل ساخته سر راست

راه فرار گردانیدند . و بعد ازین مقرر شد که کار طلب خان در نواحی جذیر و عبد المفعم پسر میرزا خان و هوشدار در تهائۀ چمارکونده و ایرج خان و نصرت خان و دیگر جمعی از بندوها در نازدیه محاذی قلعه پریقدۀ توقف نمایند - تا پرگنات از آسیب آن دیو ساران سالم و این بوده کسی را مجال تعریض به رعایا نباشد . چون در آن مملکت صحراوی زقوم بسیار است و بفرومان سردار شهامت آثار بیشتر از زقوم خهدق پر نموده بودند و حصار گزینان پیوسته باروت و نفت و کاه بسیار از بالا آتش زده می انداختند و چوب زقوم سوخته باز از سرنو تردد پر ساختن آن می نمودند بدین سبب کار بورش بد انگ می افتاد - لاجرم با مر عائی شروع بانداشتن آن از سلک و خاک نمودند . و در همین تاریخ ملک حسین و فتح روھیله و محمد بیگ داروغۀ توپخانه حسب الامر عالی با در هزار سوار بقصد تسخیر قلعه نیلنگه شناخته بعد از وصول به مقصود با وجود سعی متخصصان در مدافعت و مقابلۀ سر سواری بقهر و غله قلعه را بدست آورده قلعدار وغیره را با تمامی اسپ و اسلحه مقید ساخته بحضور پر نور فوستادند - و هم چنین شیوه میتو بگرفتن چچولی شتافت . چون پیش از رسیدن موسمی الیه حرس آن جا مغلوب و عرب و هراس گشته از قلعه بیرون رفته بود بی تصدیعه آن قلعه نیز به تصرف اویلی ای دولت قاهره در آمد و جمعی که دست به براق برند مقتول و ماسور گردیدند *

پیش این ماه شاهزاده سلطان محمد را با معظم خان و راو سترسال و میرزا سلطان و دلیر خان وغیره بجهوت دفع اشرار که مکرر مالش سزا پائته منفرق شده بودند و باز جمع آمده می خواستند مخلّ قلعه گرفتن شوند تعین فرمودند و به تأکید امر نمودند که بسی و تلاش بر آن بد سکالان پیشی جسته سلک جمعیت ایشان را بتحوی از هم پریشان